

at det skulle gå ud over den personlige pleje eller den praktiske hjælp i hjemmet i øvrigt.

Så det er altså op til kommunerne, bare de sikrer sig, at de, der har behov for, at der bliver købt ind, også får hjælpen, men derfor skal vi da hele tiden følge området, det er jeg fuldstændig enig i.

Der blev nævnt, at de ældre endda uden priser skal sidde og krydse af. Det er selvfølgelig fuldstændig utilstedeligt, for man skal også som ældre kunne vurdere og tilrettelægge sin økonomi.

Derfor er det da noget, som jeg synes er værd at følge, men jeg må så også sige, at jeg har respekt for de kommuner, der trods alt tilrettelægger det fornuftigt.

Jette Bergenholz Baurup (S):

Så vil jeg prøve at spørge på en anden måde. Jeg vil spørge ministeren: Hvad mente både Venstre og De Konservative eller regeringen med, at man ville sørge for at afsætte penge til noget omsorgstid for de ældre? Er det sådan, at der på finansloven for år 2003 bliver afsat penge, og vil og kan socialministeren bare fortælle lidt om, hvad det er, man egentlig tænker med den omsorgstid, hvad det er, man tænker, at de ældre har brug for, og hvad er det, regeringen ønsker at yde til de ældre?

Socialministeren (Henriette Kjær):

Altså i og med at der er blevet afsat 500 mio. kr. i år og de kommende budgetår, må man jo nok sige, at der er penge til et generelt løft på ældreområdet, herunder også mere omsorg. Det viser jo sådan det, vi har lagt op til, nemlig at der skal være frit valg på ældreområdet, og at vi vil have, at kommunerne skal synliggøre deres tilbud til de ældre. De steder, man har gjort det, der viser det sig, at netop det, at man planlægger bedre, gør, at man får mere frihed til at tage sig af de ældre og dermed også give dem mere omsorg.

Ud over det har vi jo udvidet ledsageordningen, så også mennesker over 67 år kan få 15 timers ledsagelse om måneden, hvis de har behov for det, og det er bestemt mere omsorgstid.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1895

31) Til beskæftigelsesministeren af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren redegøre for, hvad nedskæringerne på Arbejdstilsynet og Arbejdsmiljøinstituttet betyder for indsatsen over for og forskningen i sundhedsskadelige stoffer i arbejdsmiljøet, bl.a. set i lyset af DR-Dokumentars afdækning af manganforgiftningerne på Det Danske Stålvalseværk?«

Skriftlig begrundelse

DR-Dokumentar om manganproblemerne på Det Danske Stålvalseværk dokumenterede med al ønskelig tydelighed betydningen af et effektivt arbejdstilsyn og af forskning i arbejdsmiljøproblemer. Ud fra denne sag virker det uforståeligt, at regeringen har skåret ned på såvel Arbejdstilsynet som på arbejdsmiljøforskningen. Særligt hvad angår Arbejdstilsynet, understreger sagen, hvor vigtigt det er med et stærkt uafhængigt tilsyn, når målsætningen er et sundt og sikkert arbejdsmiljø. Arbejdstilsynets passive rolle over for Det Danske Stålvalseværk har jo medvirket til, at manganproblemerne fik lov til at udvikle sig, til ubodelig skade for de ansatte, og med store økonomiske konsekvenser for både de ansatte og for samfundet.

Line Barfod (EL):

DR-Dokumentar havde jo en udsendelse for ny lig om de omfattende manganforgiftninger på Det Danske Stålvalseværk. Siden da har vi fået stadig flere eksempler på, at problemerne med mangan på de danske arbejdspladser er større end kun på Stålvalseværket, f.eks. har SiD's fagblad i sit seneste nummer omtalt en sag fra støberiet Kongeåen i Vamdrup. Derfor bliver jeg nervøs for, om ministeren underkender problemet, fordi i en pressemeddelelse umiddelbart efter dokumentarudsendelsen konkluderede ministeren, at der ikke var problemer med mangan bl.a. ud fra en undersøgelse på Fyn af nogle støberier.

Derfor har jeg bedt om at se undersøgelsen, og der fremgår det, at undersøgelsen kun omfatter tre støberier ud af de 94, at kun 24 personer var undersøgt, og at man i undersøgelsen konkluderer, at ud fra eksisterende viden om mangans helbredsskadelige effekter lå det gennemsnitlige blodmangan på et niveau, hvor det ikke